

Lapvég

Ha megöregszem, s mert egyszer én is csak megöregszem (mostanában úgy gondolom, inkább előbb, mint utóbb, ha csak meg nem halok, mielőtt megöregednék), szeretnék Józsi bácsi lenni. Noha ez merő álmodozgatás, és mint ilyen, természetesen fölösleges is. Én ugyanis legfeljebb Tibi bácsi lehetnék. Az pedig nem ugyanaz. Más a hangzása. A *Tibi bácsinak* nincs hangzása. Egy embert ismertem csupán, akit jól esett Tibi bácsinak szólítani. Nagykőrösi tanáromról van szó, ki azóta megtisztelt a barátságával is – és (vagy de) nekem még mindig a Tibi bácsira áll rá a szám, ha megszólítom. Ő az, hamisítatlanul, az volt már akkor is, amikor annyi idős volt, mint én, noha a vonzó és férfias tanárban semmi bácsist nem lehetett felfedezni.

Szóval, Tibi bácsi nem. Józsi bácsi meg nem lehetek. Bele kell törődnöm, hogy valami ócska kis megnevezetlen vénember leszek, mint mondtam volt, ha. Akkor legalább hadd magyarázzam meg, miért akarok Józsi bácsi lenni.

Banális választ adhatok csak. Mert Józsi bácsinak lenni jó. A legjobb. Én ugyanis ismerek egy Józsi bácsit. A Mókus utcai általános iskolában portás. Vagy olyasmi. Lényeg, hogy ott van, ott ül, ott járkal. És mindenki ismeri. De nem is az a lényeg, hogy mindenki ismeri. Az, hogy szeretve ismeri. A gyerekek – ki látott már ilyet, az összes, aki odajár – ordítva üdvözlik, ha meglátják. A szülők megsüvegelik, ha belépnek, elsőként őt keresik a tekintetükkel, távozáskor tőle búcsúznak a tekintetek. Intézmény ő, szelíd, kedves, figyelmes intézmény. Nincs hatalma, tehát szót fogadnak neki, tehát odafigyelnek rá, tehát rá – figyelnek. Nem úgy mint rád, vagy rám.

Elhalmozzák Józsi bácsit szeretettel. Ő ezt egyszerűen, tartózkodó természetességgel veszi tudomásul. Azt gondolnám, Józsi bácsinak születni kell. Megpróbálni utánozni – lehet, de balgaság. Bármit csinálsz ugyanúgy, az eredmény lesújtó lesz. Nem tudjuk az életét, nem tudjuk a múltját, azt tudjuk csak, közöttünk jár ott az iskolában, talán az iskolát is köré építették egykor. Miért is ne? Volt egy Józsi bácsi, már csak egy iskolát kellett építeni hozzá. Ilyen egyszerű.

Van egy Józsi bácsink. Kölcsön kellene kérni őt. Kormányoknak, ellenzéknek, minisztériumoknak, szervezeteknek, más iskoláknak – mindenkinek, aki csöndes szeretetté akarja oldani magát. Innentől pedig minden, mint a karikacsapás.

ZALÁN TIBOR